

Minna Krok

Redovisning av Internationellt Kulturutbyte inom dans

Ah Hallo Bebis gästspel Festival Africain de Théâtre pour l'enfance et la Jeunesse i Yaoundé, Kamerun.

Hur har du genomfört kulturutbytet

Jag reste till Kamerun tillsammans med dansaren Kerstin Abrahamsson och musikern Per Sjögren den 5 nov. 2012.

Vi spelade 3 föreställningar på festivalen 8-10 nov. Vi öppnade festivalen den 8 nov. Vi hade en publik på ca 250 personer sammanlagt, varav ca 200 barn.

Jag gav även en workshop för kulturarbetare inom scenkonst från flera Afrikanska länder som Kamerun, Sydafrika, Rwanda och Burkina Faso, om hur jag skapar föreställningar för den yngsta publiken. Workshopen hade 24 deltagare.



Vad och hur blev resultatet

Vi hade mycket entusiastisk publik, de var så fina, och så med, så fort det var musik i föreställningen så klappade alla, och de ljudade med i ramsan, det var verkligen interaktivt från början till slut. Vi hade så fina föreställningar. Festivalen fick också uppskattande samtal från förskolornas rektorer, de hade verkligen tyckt om vår föreställning. Jag hoppas att de verkligen tar inspiration från hur vi bemötte barnen, individuellt och med respekt, och att de spelar de cd: s som vi ger till publiken efter föreställningen, och har roligt med musiken. det är också mycket bra för festivalen att publiken visar dem att de uppskattar föreställningarna, de slåss ständigt för sin existens, och genomför dessa festivaler helt utan offentliga stöd.

Jag hoppas också att workshopen lämnar spår, jag pratade mycket om den respekterande barnsyn som vi till stor del har här, den är inte densamma i den delen av världen. De var ganska hårda mot barnen, en del slag utdelades och det rycktes i armar, detta gjorde mig mycket illa berörd. Men sen när vi tog kommandot under föreställningen så kändes det jätte-bra och barnen var en glad och aktiv publik. Detta diskuterade vi under en del av workshopen, och också hur man ska hitta ämnen som intresserar barnen, så att scenkonstens roll inte blir "lärande". Det var intressant att

berätta och formulera mitt arbetssätt. Även Per och Kerstin fick ta en var sin del av workshopen. Per berättade om ljudbildens skapande och Kerstin om hur hon arbetar på scenen för denna målgrupp, vilka fokus man måste ha, vilken flexibilitet man bör ha i kontakten med publiken.



Intressant var att höra om ett projekt i Sydafrika som startat efter att kollegor därifrån sett vår föreställning på Assitej's Världskongress i Köpenhamn 2011, de ska arbeta fram fem föreställningar för bebisar. Jag hoppas att kunna samarbeta med dem som inspirerande part, jag skickade med dvd:er på Ah hallo bebis och BORTA! som samtalsunderlag och inspiration.

Vilka erfarenheter har du gjort

Jag vet nu hur fattigdom ser ut på nära håll. Jag vet hur barn kan behandlas om det inte finns lagar mot barnaga som skyddar dem från opedagogiska vuxna. Jag vet vilket stort arbete Etoundi Zeyang gör hela tiden för att denna biennial ska kunna fortsätta vara, den fyller en mycket viktig plats i Kamerun och hela Afrika. Jag ska nominera honom till något lämpligt pris!!

Jag vet hur skådespelare (inte) lever på sitt arbete i Kamerun och Afrika, de bor ofta på teatern, får mat och husrum som lön.

Jag vet att jag kan spela på en teater där en råtta kan springa förbi när vi bygger scenografi, jag brydde mig inte, annat var viktigare. Jag klarade av att äta maten utan att bli magsjuk, men jag var jätte-sträng med min, Pers och Kerstins mathållning – de tyckte att jag var en sträng chef, men andra blev sjuka – inte vi!! Och så vet jag att 98% av alla i Yaoundé är super-snälla, men att en del bara ser dollartecken när de

ser oss, och vill råna oss, och jag förstår varför, och det är helt ok. Men vi klarade oss från att bli rånade. Dock blev vi attackerade i en taxi , en kolsvart kväll på väg hem till hotellet, dörren rycktes upp och en man sliter i – vad han tror är en handväska, men det var programmet till festivalen! Vår guide och taxichauffören skrämmer dock iväg rånaren med skrik och slag, och inget hände, mer än att vi blev jätte-rädda och en hemsk erfarenhet rikare.

Vilken betydelse kan det få/har det fått för din konstnärliga verksamhet

Jag kommer att våga mer, jag kommer att uppskatta allt mer, jag kommer att försöka bistå andra länders konstnärer mera. Jag blev inspirerad av all färgprakt, och av med vilka fattiga medel man kan skapa stora saker. Jag är också nöjd med att vi kunde spela denna "lilla" föreställning för så stora publikgrupper som vi tog in på festivalen, utan att vi tappade bort andemeningen i vår dans.

Tack för stödet, det var en stor upplevelse, och jag är kanske en fegis, men jag klarade denna resa, och vågar kanske göra fler äventyr efter detta.

Med vänliga hälsningar

Minna Krook

Jag lägger ut bilder på min blogg minnakrook.blogspot.se titta gärna!